

Mariusz Mierzwiński

Malbork, woj. elbląskie. Zamek - Karwan

Informator Archeologiczny : badania 17, 203

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WALBOREK
woj. śląskie
Zamek - Karwas

Muzeum Zamkowe
w Walboroku

Badania prowadził mgr Mariusz Mierzwilski. Finansowało
Muzeum Zamkowe w Walboroku. Pierwszy sezon badań,
Budynek murowany /1 poł.XIV w./.

Badaniami objęto najstarszy zachowany budynek Przedzamcza, założony na planie prostokąta o wymiarach: 45 x 20,5 m przylegający do wschodniej ściany obronnej Zamku. W średniowieczu mieściła się tu największabrojownia państwa zakonnego, również w czasach polskich /1457-1772/ wykorzystywano go jako arsenał. Od czasu II wojny światowej pozostawał w ruinie, zakryty w latach sześćdziesiątych płaskim dachem tymczasowym.

Prace podjęto w związku z projektowaną adaptacją budynku na cele naukowo-muzealne. Celem badań było rozpoczęcie najstarszej fazy budowlanej pierwotnego założenia oraz odosłonięto fundamentu dla wykonania ekspertyzy technicznej wytrzymałości murów.

Zakończono trzy wykopy o łącznej powierzchni około 17 m². Pierwszy wytyczono z dwóch stron drugiego od północy filara wschodniej ściany arkadowej we wnętrzu Karwasu. Stwierdzono istnienie osobnych fundamentów dla każdego filara oraz obecność fundamentu kamiennego pod ścianą dziedzińca łączącą filar ze wschodnią ścianą magistralną obiektu. Fundament filara wzniesiono z kamieni polnych na zaprawie wapiennej, a jego spąg znajdował się na głębokości 4,15 m poniżej obecnego poziomu bruku we wnętrzu budynku. Profile wykazały, że pierwotny poziom wnętrza był niższy około 1,20 m od obecnego.

Drugi wykop założono w portalu północnym przy zachodnim odcieście. Na głębokości 35 cm odsłonięto koronę szerokiego na 1,96 m muru pełnego z cegły gotyckiej, na którym wzniesiono wówczas obecną ścianę skośną wraz z portalem. Fundament tego muru, zmurowany z kamieni polnych na zaprawie wapiennej w wykopie szerokoprzestrzennym, liczył około 1,10 m wysokości, a jego spąg znajdował się na głębokości 2,85 m poniżej obecnego poziomu terenu na zewnątrz budynku.

Trzeci wykop założony przy zewnętrznym północno-zachodnim narożu Karwasu celem rozpoznania przebiegu muru odkrytego pod ścianą północną i jego związku z pierwszym założeniem brojowni. Odsłonięto przylegający od strony północnej do Karwasu kamienny fundament XIX-wiecznego muru przegródowego, niżej zaś szereg niewielkich odsadzek stanowiących wzmocnienie magistralnej ściany budynku po stronie zachodniej.

Na znaleziskach ruchome składa się zestaw kilkunastu fragmentów typowej dla Pomorza ceramiki siłowej i ceglastej oraz kawałki podków końskich i gwoździ żelaznych. Materiał ten można datować na okres od XIV do XIX wieku.

Materiały przechowywane są w Muzeum Zamkowym w Walboroku.

Badania będą kontynuowane.

MICHLEKIN, gm. Włocławek
woj. włocławskie
Stanowisko 1

patrz notatki

WIEDZICA - zamek
woj. nowosądeckie

Kierownictwo Odnowienia
Zamku Królewskiego na Wawelu

Badania prowadził Lesław Łukwa /autor sprawozdania/ przy
współpracy mgr.inż.arch. Piotra Stępnia. Finansowało Kierownictwo Odnowienia Zamku Królewskiego na Wawelu.
Zamek /XIV - XIX w./.

Badania ratownicze prowadzone były w trakcie prac związanych z badaniami geologicznymi wzdłuż zankowego oraz górniczo-inzynierskich związanych z zabezpieczeniem fundamentów północnego skrzydła zamku dolnego. Konceptowały się w północnej części dziedzińca zamku dolnego, pod skrzydłem północnym oraz na północnym i zachodnim stoku wzgórza. Kontrola archeologiczna wykopów górniczo-geologicz-